

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальова Артема Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень законів України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII, „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII, „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII, „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України“ від 7 грудня 2017 року № 2233–VIII, Бюджетного кодексу України

м. К и ї в
8 червня 2021 року
№ 86-1(I)/2021

Справа № 3-83/2021(195/21)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальова Артема Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень законів України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII, „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII, „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII, „Про внесення змін

до Бюджетного кодексу України“ від 7 грудня 2017 року № 2233–VIII, Бюджетного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Ковальов А.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 6, 8, 9, 13, 17, 19, 22, 46, 48, 55, 58, 64, 92, 131¹ Конституції України (конституційність) окремі положення:

– підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“, пункту 5 розділу XIII „Перехідні положення“ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (далі – Закон № 1697);

– абзаців першого, третього частини п'ятої статті 49, частини чотирнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII (далі – Закон № 1789);

– абзаців третього, четвертого підпункту 2 пункту 3 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII (далі – Закон № 1166);

– пункту 24, підпункту 2 пункту 31 розділу I Закону України „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України“ від 7 грудня 2017 року № 2233–VIII (далі – Закон № 2233);

– абзацу третього підпункту „б“ пункту 4 частини першої статті 89, частини третьої статті 102 Бюджетного кодексу України в редакції Закону № 2233 (далі – Кодекс).

Автор клопотання вважає, що оспорюваними положеннями Закону № 1697, Закону № 1789, Закону № 1166, Закону № 2233 та Кодексу

порушено його конституційні права „на соціальний захист та на достатній життєвий рівень“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Із постанови Другого апеляційного адміністративного суду від 28 квітня 2021 року, яку Ковальов А.В. вважає остаточним судовим рішенням у своїй справі, вбачається, що положення Закону № 1697, Закону № 1789, Закону № 1166, Закону № 2233 та Кодексу в ній не застосовувались.

Отже, Ковальов А.В. не є суб'єктом права на конституційну скаргу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2.2. Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону № 1697, Закону № 1789, Закону № 1166, Закону № 2233 та Кодексу, Ковальов А.В. не наводить аргументів щодо їх неконституційності, а лише цитує окремі положення Конституції та законів України, посилається на окремі рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, судові рішення у своїй справі.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальова Артема Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень законів України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII, „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII, „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня

2014 року № 1166–VII, „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України“ від 7 грудня 2017 року № 2233–VIII, Бюджетного кодексу України на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**